

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoieru DUMITRU ANTAL

Arhieriei Bisericii noastre la Cluj

Aflând în București despre uneltirile viclene și stăruințele iezuitice ce se pun din partea uniților, de a stoarce cât mai multe privilegii în favoarea bisericii lor și a se îngădi față de noi cu dispozițiile nefaste ale concordatului, care le-a creat privilegii nebănuite de ei, I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului *Nicolae Bălan*, a convocat pe ziua de 27. Februarie c. pe membrii Episcopatului ortodox din Ardeal la Cluj, pentru de a lua hotărâri energice și a paraliza acțiunea distructivă îndreptată contra bisericii noastre.

La această invitare au răspuns toți arhieriei, afară de P. S. Sa Iosif al Caransebeșului, care fiind bolnav, a declarat că nu poate lua parte, dar consimte atât personal cât și clerul său la hotărârile ce se vor lua.

În două ședințe, ale acestei consfătuiri s'a luat cu vot unanim. hotărîrea, comunicată în ziarele locale, de cuprinsul următor:

„Astăzi în 27 Februarie s'a întrunit la reședința Episcopiei noastre din Cluj Sinodul episcopesc al Bisericii ortodoxe din Ardeal, la o consfătuire în chestiunea proiectului de lege al Cultelor. — La ședința presidată de I. P. S. Sa Mitropolitul *Lr. Nicolae Bălan* au luat parte P. Sfinții *Lor Episcopii Roman dela Oradea-mare, Nicolae al Clujului și Grigorie al Aradului.*

Inalții ierarhi ai bisericii ardelene au examinat problema cultelor din toate punctele de vedere, luându-și în deplină armonie și solidaritate, hotărârile cuvenite în această chestiune. — Punctul de vedere al Episcopatului ortodox din Ardeal precis și hotărît este în deplină concordanță cu interesele superioare ale Statului nostru românesc, dictate de evoluția istorică a acestui Stat și a neamului nostru peste tot.

Hotărârile luate se vor prezenta Corpurilor legiuitoare și credem, că ele sunt singurele soluții juste și drepte a problemei legii Cultelor“.

Având în prealabil consenzul tuturor membrilor Episcopatului din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, sperăm că Onoratul Guvern nu se va lăsa sedus de presa cumpărată din București, nici de chelăluiturile celor dela Gherla, ci va respecta votul celor 18 reprezentanți ai Bisericii ortodoxe, cari vorbesc și acționează în numele alor 14 milioane de credincioși. În cazul nedorit de noi, vom deschide lupta și vom trage toate consecințele față de atitudinea ce o va lua On. Guvern al Țării.

*

Inalții prelați au fost găzduiți la reședința episcopescă și au plecat la reședințele lor Luni seara și respective Marți dimineața.

Presă și legea Cultelor

Puține legi au întâmpinat atâta discuție înainte de a fi aduse în fața Parlamentului, ca legea cultelor. Faptul acesta ar trebui să ne bucure dacă discuțiile iscate ar fi adus o îmbunătățire legii atât principială cât și practică, în cadrele intereselor mari naționale. Discuțiile însă scâpate pe panta imaginarului pericol al luptelor confesionale, din pricina cunoașterii superficiale a problemei confesionale românești, — chestiune pur ardelenască, care nu poate fi tratată numai delă masa redacțională, ci trebuie cunoscută direct, — nu a fost discutată în merit din partea presei bucureștene, mai mult sau mai puțin independente. Din cauza aceasta opinia publică, în loc să fie lămurită a ajuns să fie zăpăcită, cu afirmațiuni șuchiate, că ortodoxia e ceva nu tocmai așa de necesară sufletului românesc și poate fi cu succes înlocuită cu catolicism (P. Șeicaru în „Cuvântul“ din 21 Febr. a. c. „Pentru biserica unită“) sau cu un reformatism național (T. Argehezi „Scrișul Românesc“ Nr. 3, 1928).

Din tot ce s'a scris prin ziarele independente radicale (Cuvântul, Curentul, Dimineața, Adevărul) nu găsim decât prea puține cuvinte pentru susținerea și apărarea ortodoxiei-naționale, și mult de tot pentru apărarea unitismului, simbolizat prin Blajul-cultural. Iată un argument foarte rău plasat. Nimeni nu contestă, din contră apreciază, tot ce a produs culturalicește Blajul, pe lângă corectivul, că acest produs cultural nu este datorit numai unitismului ci mai mult naționalismului, egal de viu pe acea vreme și'n sufletele neuniților neumbrați la Roma. Astăzi, ca bună parte și'n trecut, legăturile culturale cu occidentul nu sunt de loc condiționate de catolicism.

Mărginindu-ne la partea religioasă, prea puțini se'ntreabă ce a produs unația din punct de vedere curat religios-catolic, ca să vedem dacă mai are rost menținerea unației, sau poate fi lăpădată și poporul întors la adevărata lege românească.

Uniții sunt catolici numai prin recunoașterea Papei, a purgatorului și purcederii Duhului Sfânt și dela Fiul, în celelalte: cult, tipic, odăjdii, cărți, biserici etc. sunt ortodocși. Cu rasul feții, adoptarea reve-

renzilor catolice și stâlcirea limbii cu radicalisme și latinisme străine limbii populare, prea puțin s'au catolicizat. Tot ce-i practică e ortodox. Fărăma de credință catolică ce o au uniții e prea puțin cunoscută și recunoscută de popor.

Dacă e așa de ortodox unitismul — mi-ar putea oricine reflecta — atunci de ce atâta împotrivire contra bisericii unite, de ce luptă confesională? Cauza e tendința conducătorilor bisericii unite de a slăbi ortodoxismul ei, chiar al delătura și înlocui cu catolicism pur. Numai așa se explică înverșunarea cu care încearcă să împedecă dispozițiile din legea cultelor cari ar înlesni revenirea la ortodoxie, acolo unde poporul singur se cere, dar nu poate trece din cauza sărăciei.

Înainte de războiu, când ambele biserici aveau un dușman comun, Statul unguresc, uniții se simțeau foarte aproape de ortodocși. De fapt se făcea foarte puțin confesionalism. În întrunirile „Astrei“ ca și'n alte manifestații naționale, toți vlădicii erau alăturați chiar și în biserică, ceea ce făcea să ne simțim foarte aproape. E drept că atunci toți erau întâi Români și încă intransigenți și numai în al doilea rând ortodocși sau uniți.

A venit România-mare și cu ea deodată și nunțiul-papal, tutorul catolic al episcopilor uniți cu Roma. Cea dintâi faptă mare catolică și tot atât de antiromânească a episcopilor uniți, pe care le-a impus-o nunțiul, a fost refuzul de a intra în biserică încoronării. De atunci arhieriei uniți s'au depărtat în mod grăbit tot mai mult de noi, începând să se considere o „minoritate“ în sânul românismului. Cu cât s'au depărtat de noi, cu atât s'au apropiat de catolicism.

Nu-i tocmai mult de când se svoni-se că preoțimea unită e preocupată de proiectul introducerii ritului catolic în biserică, cu deosebire după pelerinajul la Roma. Începutul l-au făcut prin slujirea cu altar deschis alternativ cu romano-catolicii. Am văzut și'ntr'un sat suprimarea iconostasului.

Tot de dragul catolicismului Blajul nu a desființat partea moștenită din episcopia Hajdudorogului unit, ci toate parohiile funcționează ca neincorporate definitiv la episcopatele unite și Mitropolitul Blajului poartă

și azi titlul de locțiitor al episcopului de Hajdudorog. Nu a fost destulă ruptură dezertarea la unație în 1700, acum vor să transforme pe Români ortodocși-unitizați în romano-catolici? Nu-i această o crimă națională, pentru împedecarea căreia trebuie să lupte toți Români conștii? Deplină unificare sufletească nu se poate ajunge la un popor, care e despărțit în mai multe confesiuni.

Presa din București ar trebui să adânciască puțin chestiunea unației, să-i vadă nu numai puținele părți bune, azi trecute în domeniul istoriei, ci și părțile rele și păgubitoare neamului și poporului lui și atunci vor ști să judece cu alți ochi lupta ortodoxiei ardeleni pentru reunirea Românilor în vechea „lege românească”. Li mai cerem să le cetească presa oficioasă, care de mult nu mai are argumente ci numai injurii, și să vadă, că șovinismul catolic nu îl alimentat din convingeri religioase sau alte interese de ordin sufletesc, ci numai de teama de a-și pierde situațiunile. Nu li atât de credincioși, cât de averi... Încă n'am cetit un rând, în presa unită de protest contra cultului baptist. Insași amenințarea șantajistă cu depunerea cârjilor desvâlue teama pierderii situațiilor. Halal de așa păstori, cari numai auzind de numele lupului, fug și lasă turma și ca fuga să le fie acoperită pun pe ciobănași să facă tămbălău și pe câni îi întărăta să latre. Turma însă paște nepăsătoare și e bucuroasă să-i pună stăpânul cel de sus, alți păstori, cari și fără a ști latinește, vor ști să o păstorească bine și cu blândețe.

d. a.

Îngrijirea bolnavilor

Marcu, II, 1-12.

Prin arșița nesuferită a verii, cu patul în spate, patru prieteni străbătând cu greu prin mulțime, aduc pe bolnavul lor tovarăș la casa unde învăța Isus. Iar neputându-se apropia de El din pricina lumii adunate, cei patru s'au suit pe coperișul casei și de acolo l-au slobozit pe bolnav cu pat cu tot la picioarele Mântuitorului. Isus nu s'a supărat de această îndrăzneală. Dimpotrivă, văzând în acest fapt o dovadă de

umilire și credință mai înaltă, s'a milostivit de suferințele bolnavului și îndreptându-și privirea Sa blândă către el i-a zis: „Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta!”¹⁾

Bolnavul vindecat ca prin minune, s'a sculat, și-a luat patul și-a ieșit teafăr și sănătos înaintea tuturor, ca și în zilele tinereții sale.

Fapta binecuvântată a Fiului lui Dumnezeu înainte de a constitui o minune, constituie un semnificativ exemplu, o vie pildă, un stăruitor îndemn pentru credincioșii creștini din toate timpurile, pentru ca să *îngrijască de cei bolnavi*.

Nimeni, până la sosirea Fiului dumnezeesc în lume, nu se cugeta la ridicarea și sprijinirea binevoitoare a acestor nenorociți. Copilul ce se năștea slab, se arunca în prăpastie din partea popoarelor păgâne. Bărbatul sau femeia, loviți de vr'o boală grea, cum era lepra, nebunia sau alte boale de felul acesta, trebuiau îndepărtați dintre oameni, ținuți prin vizunii și peșteri și lăsați în prada întâmplării să putrezească pe grămezile de gunoale.

Vom înțelege deci care va fi fost bucuria și surprinderea plăcută în sufletele atâtor chinuiți de suferință, când au auzit de inima milostivă a prorocului din Nazaret, cu numele Isus, care nu numai că nu osândia pe cei bolnavi, ci chiar îi mângăia și le vindeca cu desăvârșire durerea. De această bucurie se vor fi făcut părtași și sufletele celor patru prieteni cari și-au văzut tovarășul vindecat prin dragostea și bunăvoința Mântuitorului.

Și de ce oare a arătat Fiul lui Dumnezeu atâta milă și dragoste față de cei loviți de suferință și durere, de cei cari zăceau părăsiți prin peșteri și colibe, și nu și-a însușit obiceiurile vremurilor Sale, de a iscodi în înțelepciunea Sa înaltă vorbe și fapte frumoase și lingușitoare pentru cei nobili și puternici, cari se desfătau prin palate? Cu aceștia poate n'ar fi sfârșit-o așa de timpuriu în viața pământească printr'o moarte atât de crudă și josnică, ci s'ar fi putut face părtași de atâtea plăceri și bucurii, cari îi ameteau pe puternicii zilelor Sale!... De ce a arătat atâta milă și dragoste îndeosebi față de bolnavi, fă-

¹⁾ Marcu, II, 11.

când din învățăturile Sale cel mai aprins și convingător îndemn pentru îngrijirea și căutarea acestora?

ată răspunsul:

Isus ca Fiu al Tatălui Ceresc și-a cunoscut cel mai bine chemarea Sa între aceia pe cari a venit să-i dezrobească și să-i scoată din întinerie. Își da prea bine sama, că omul rătăcește în căutarea și dobândirea adevăratei fericiri și mulțumiri a sufletului său. De aceea a început a-i arăta omeniri neștiutoare, că nu prin căutarea și gustarea felurilor bunuri și plăceri trecătoare va simți omul adevărata fericire și mulțumire a sufletului — aici pe pământ și-și va putea dobândi apoi și fericirea de veci pentru viața ce va veni; *ci numai prin ostenele, supuneri și neajunsuri întru ajutorarea celor lipsiți, celor loviți de amar și suferință.* Iar pentru ca oamenii să se însufletească de adevărul cuvintelor Sale, a dat însuș nenumărate pilde cu fapta, răspândind atâtea binefaceri și mângăiere între neajunsurile omenești. Cele mai înalțătoare binefaceri însă le-a săvârșit prin vindecarea și grija ce o purta bolnavilor.

Faptele bune pentru cari omul își primește răsplată frumoasă sunt multe, și ele îi ies omului înainte, numai să le îndeplinească. Așa îți vine cel flămând și-ți cere ca să-i dai, sau cel însetat arătându-ți focul care-l arde, ori cel ostenit rugându-te să-l primești, și tu ca creștin bun nu poți să nu te înduri de ei. Și pentru toate acestea îți vei primi răsplată, căci zice Isus: „și un pahar de apă dat în numele meu se va socoti la judecată“. Nici o faptă bună însă, săvârșită întru ajutorarea celor nenorociți, nu aduce atâta răsplată ca îngrijirea bolnavilor.

Toată fericirea pământească nu se poate cumpeni cu suferințele bolnavului. Dă-i totul, dar nu-i lua durerea, și-i va părea că a pierdut jumătate de lume. Așterne-i pe saltele de mătăasă, și el va ofta și se va tângui. Pe când cel nevoiaș dintre oameni, dar deplin sănătos, va dormi în tihnă pe cel mai vartos așternut. Umple-i bolnavului masa cu cele mai alese mâncări și băuturi, el ți le va lăsa neatinsse. Înconjoară-l cu strălucirea și podoaba regilor, el va privi cu nepăsare peste tot aurul, purpura și strălucirea împărătească.

De acea nimeni nu va putea privi fără

să fie mișcat, la fața veștezită, privirea turburată și chipul istovit al bolnavului înfățișarea lui este pentru oricine prilej de milă și înduioșare.

Regele George III. al Angliei a plecat odată prin codri Windsor la vânatoare. Întâmplător s'a rătăcit de curtenii săi și a apucat-o pe o cale greșită. N'a mers însă departe și iată că un câmp deschis se întinde înaintea ochilor săi, iar pe câmp mai multe corturi întinse de țigani. Un copil zdrențuros, fără să știe cu cine are a face, i-a sărit înaintea regelui și cu lacrimi în ochi a început să-l roage să vie în ajutorul mamei sale bolnave. Numai la câteva prăjini depărtare se chinuia singură și părăsită, în cele mai îngrozitoare chinuri mama nenorocitului copil. Regele n'a stat nici un moment la îndoială, a dat fără întârziere ascultare rugii copilului. S'a dat jos de pe cal, s'a apropiat de muierea bolnavă și văzând priveliștea dureroasă în care se găsia, a îngenușat lângă dânsa, i-a prins capul ei între mâni și l-a rezimat de umerile sale. Curtenii dându-i de urmă, spre marea lor mirare, l-au aflat în genunchi la căpătâiul acestei muieri sărace și bolnave. Iar cu ajutorul unuia dintre acestea, regele a reușit să-i deie tot sprijinul spre a o scăpa cu desăvârșire din primejdia în care a fost găsit-o.¹⁾

Iată o faptă care l-a ridicat pe milostivul rege în ochii supușilor săi mai tare, decât cea mai vitejască faptă de pe câmpul de bătaie! Iată cum și cel mai puternic dintre oameni pierde din mândria și vărtoșenia cugetului și se înduioșează când dă cu ochii peste un bolnav zbătându-se în spazmele chinului și ale durerii!

Iată de ce după pildele și îndemnurile Mântuitorului și ale celor ce-i urmează fapta și cuvântul, bolnavul trebuie să-i fie creștinului un lucru de stimă și înduioșare!

Hristos a vindecat nenumărați bolnavi făcându-i-se milă de ei, și noi se cuvine să fim milostivi cu cei loviți de chinuri și suferință; căci drept răsplată, dacă numai lacrimile de mulțumire ale acestora ne-ar fi, putem zice că ne ajunge: *mulțumirile și rugăciunile bolnavilor întăresc sănătatea binefăcătorilor!*

I. V.

¹⁾ Rev. J. W. Hardman, Stories and Teaching on the Litany, p. 119.

Incercări subversive împotriva legii repausului duminical

Comercianții și populația de bună credință și cari în actuala alcătuire a „Legii pentru reglementarea repausului duminical și a sărbătorilor legale“, pe lângă deplina satisfacere a intereselor comercianților și a exigențelor populației de toate clasele sociale, văd — ca și legiuitorul — un factor efectiv de promovare a ordinii și moralei publice, sunt alarmați — și cu drept cuvânt — de încercarea, cel puțin imprudentă, a unor comercianți de speculă — și cari numai creștini și patrioți buni nu pot fi, — de a solicita prin memorii, circulare de aderență, o modificare a art 7 și 22 din „Legea repausului duminical“.

Aceștia pretind, că obligativitatea repausului colectiv duminical, precum și a închiderii magazinelor la ora 1 d. m. timp de 2 ore și seara la orele 19, ar nedreptăți unele clase sociale (pe țărani și muncitori), cât și unele branșe de comerț (pe cele în detaliu, magazinele de coloniale, frizeriile) și că, pentru satisfacerea intereselor și exigențelor acestor nedreptățiți, rațional și imperios este, ca în reglementarea repausului săptămânal și a orei de închidere a magazinelor peste zi, să se țină seamă de tradiția din respectiva localitate, de caracterul economic al regiunii, de caracterul comerțului, etc. . . .

În consecință ei cer, ca magazinele de coloniale și frizeriile să poată sta deschise Duminică și în sărbătorile legale, cel puțin întreaga înaintea de amiază; ca ora de închidere de seara să fie ora 20, iar în ajunul Duminicilor și sărbătorilor legale ora 21 și ca dreptul acestei reglementări să fie încredințat unor comisiuni județene, cari să poată concesiona anumitor magazine dreptul de a rămâne deschise în tot timpul repausului dela amiază(?), — deci să nu mai fie o reglementare uniformă pentru întreaga țară, ci regionale.

Că la baza acestor încercări de modificare a Legii repausului duminical stau considerații de ordin materialist și de speculă ordinară, este absolut clar și o dovedește și hotărârea demnă a Camerei de Comerț și Industrie din Cluj, care — după informațiile ce le avem — s'a pronunțat în u-

nanimitate pentru menținerea neștirbită a Legii repausului duminical, din 1926.

Semnalăm atenției Ministerului muncii și organelor administrative și de poliție aceste intenții subversive ordinii de Stat, de anarhizare a vieții cetățenești și de provocare a conștiinței naționale.

Ba cerem cu insistență întetirea vigilenței pentru respectarea cu rigoare a legii, atât la orașe cât și la sate — unde cârcimile clandestine fac ravagii îngrozitoare, — pentru ca, împiedecat astfel vagabondajul inutil și prilejul la tentații imorale, să se poată traduce în faptă și pe toată linia intenția legiuitorului, de a se promova și intensifica recreația și elevația sufletească individuală, cultura și educația socială și ordinea de Stat.

L.

Problema vieții creștine

În cadrele seriei de conferințe religioase aranjate de Soc. Femeilor Ortodoxe din Cluj, Duminică în 19 Februarie a. c. a vorbit dl director al școlii normale de băieți din Cluj Dr. Pavel Roșca, despre „problema vieții creștine“. Conferențiarul în baza unui vast material științific, arată importanța care trebuie să i se dea creștinismului, ca celei mai desăvârșite concepții despre lume și viață. Dacă până azi creștinismul n'a putut pătrunde în toate fibrele vieții sociale, și dacă a fost învinuit din partea anumitor reprezentanți ai științei, a fi prin principiile sale, anticultural și anti-social s'a făcut pe de-o parte din necunoștința de cauză, pe de alta din chiar vina bisericii învățătoare.

Ne apărând creștinismul în lume, ca un sistem bine încheșat, în urma împrejurărilor temporale și locale, ci numai în formă de principii singurite aplicate în viață, s'a dat posibilitatea mai târziu formulării unui ideal de viață creștină unilateral. Acest ideal, găsit în viața anahoreților primelor secole, se perpetua și pe mai departe în biserică, și de aci urmarea, că idealul creștin a fost și este în mare parte considerat antisocial. Pe de altă parte biserica apuseană în tendințele-i, de altcum laudabile, de-a acapara toate manifestările vieții, a devenit intelectualistă, neglijând latura sufletească proprie credinței. Credința moare în suflete, dogmatismul sec trezește ura, care pe mulți îi face să se înroleze în tabăra diferitelor curente filozofice, prin a căror sisteme credeau că vor putea multumi setea sufletului după ideal.

Greșite au fost și sunt acuzele aduse bisericii creștine, rezultatul la care au ajuns cei cari au atacat-o s'a văzut în războiul trecut, care putem spune, a fost eșecul complet al unei filozofii materialiste. Acum apar zorile unei filozofii idealiste.

Problema creștină este din ce în ce mai mult discutată. Are deci menirea și biserica să se apropie de suflete, abandonând metoda exclusiv intelectualist, și înfățișând idealul creștin în întreg complexul său. Viața ideală creștină nu-i nici decum antisocială, existat-au ori vor exista principii mai solide și superioare fixate pentru viața familială și viața de stat decât cele anunțate de Domnul nostru Isus Hristos? Ce rost ar avea cuvintele: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl din ceruri“ ori „lumina nu se pune sub obroc, ci în feșnic, ca să lumineze“, „iubește pe deaproapele, ca pe tine însuși“ dacă creștinul ar trebui să se izoleze de lume, trăind o viață meditativă numai pentru sine? Din contră creștinismul este o continuă luptă. „Săbie am venit să aduc și nu pace“. În această luptă să purifică viața.

Viața ideală creștină este și tot atât de puțin anticulturală. Unde vom găsi desăvârșirea morală dacă nu în creștinism. Din rândurile creștinilor adevărați numai se poate naște supraomul lui Nietzsche. Filozofia materială a născut numai pe suprabestia din război și după. Roadele obținute de științe numai supraomul creștin le poate transmite viitorului spre fericirea și nu spre nenorocirea omenirii.

Idealul creștinului nu este numai dincolo de moarte. Dumnezeu nu este numai transcendent ci și immanent lumii. Avem să coborâm întâi împărăția lui Dumnezeu în suflete. Raiul creștin îl găsim în primul rând în noi înșine. Aceasta trebuie să fie tendința noastră, și menirea grea a bisericii.

Academie de muzică bisericească

Pentru a pregăti viitorii profesori de muzică bisericească dela Seminariile clericale și Școlile de cântăreți, pe cântăreții bisericesti, dirijorii de coruri și protopsalții bisericilor catedrale, s'a hotărât să se înființeze, pe lângă arhiepiscopia Bucureștilor, o *Academie de muzică bisericească*, ce își va începe cursurile în ziua de 1 Martie 1928.

Admiterea în această academie se face în următoarele condiții:

1. Candidații să fie absolvenți ai seminariilor, sau ai școlilor de cântăreți. Pot candida și absolvenții unui curs de 4 clase secundare.

2. Candidații înscrși vor fi supuși unui examen de admitere pentru dovedirea cunoștințelor elementare, în ce privește muzica psaltică și muzica liniară.

3. Fiecare candidat va depune, odată cu cererea de înscriere, actele doveditoare de

studiile făcute, de naționalitate, vârstă și confesiune.

În anul I, se vor preda următoarele cursuri:

1. Muzică bisericească bizantină, cu dl profesor I. Popescu-Pasărea.
2. Teorie, solfegiu și armonie, cu dl profesor I. Chirescu.
3. Contra punct, Formele muzicale și clasă de cor, cu dl profesor G. Cucu.
4. Liturgia și Imnologia, cu P. S. Vicar Arhiepiscopesc Titu S. Târgovișteanu.
5. Dirigența de cor și pedagogia, cu dl profesor G. Georgescu-Breazu.
6. Canto, Dicțiune și Pian sau vioară. Cursurile durează 3 ani.

Colecta Soc. Fem. Ortodoxe pentru Catedrala din Cluj

Protoieria 2-a a jud. Băilești 5348, Of. parohial Buzău 500, Of. par. Trestie 50, Cristosof Lazar Arieșeni 300, Pr. Trufia Gary Indiana W. S. A. 3000, Paroh. Sft. Dumitru Adjud jud. Putna 260, Par. ort. din Salonta, Al. Teaka preot 220, Epitr. bis. com. Onișcani of. Călărași 50 lei. Ion Bogos preot Mircești, Vaslui 773, Of. par. ort. Sângeorgiul de Pădure 705, Protoieria 5-a jud. Dolj Craiova 210, Of. par. ort. Valea-Boului 30, Of. par. ort. Amărăști 20, Pr. Mircea I. Popescu Pârsani Dolj 80, Par. ort. rom. Sâniacob 250, Iosif Cuitean preot Vința T.-Arieș 103, Stef. Ionescu Motoci j. Dolj 50, Ilie Pretorean Simnicea 25 lei.

Total	Lei 11.974—
Colecta anterioară	„ 38.173—
Totalul general	Lei 50.147—

Feriți-vă de excroci. Abuzând în mod criminal de numele ilustru al *Presidentei Societății Femeilor Ortodoxe din București*, o doamnă din Dej, s'a pretat la înșelăciuni ordinare, și a încasat taxe de membre dela femei distinse ortodoxe în mai multe orașe și pe la sate. Nemernica a ajuns la Alba-Iulia și când scriem aceste rânduri este pusă sub cercetare la poliția de acolo. — Și până ce vom arăta toate mișelile ce le-a făcut aceasta ființă nenorocită, avertizăm preoșimea noastră să o dea afară de prin satele și orașele noastre, ca pe o escroacă ordinară.

Predică în biserica-catedrală din Cluj. În ziua de Duminecă 4 Martie va predica dl Dr. Ioan Pașca, profesor la Academia Teologică.

Expoziție românească la Viena. „Asociația Cercurilor de Gospodine“ a organizat în Viena o foarte reușită expoziție de cusături și țesături românești. Aproape toate ziarele vieneze scriu cele mai elogioase dări de seamă, admirând gustul artistic al modelelor și cusăturilor expuse. Ne bucurăm când străinătății i se dă prilej să ne cunoască produsele priceperii și hărniciei noastre.

Scutirea de taxe a imobilelor parohiale. Comisiunea centrală a timbrului din 31 Ianuarie 1928 a hotărât și următoarele: În prevederile art. 16 § 3 B. intră, fiind deci scutite de plata impozitului de echivalent și imobilele parohiale ale culturilor religioase chiar și atunci când aceste culturi sunt numai ajutate de Stat. Prin aceste imobile se înțelege atât edificiul cultului propriu zis cât și clădirile ce servesc de locuință slujitorilor cultului cât și terenurile neproducătoare de venit.

— În interesul său propriu fiecare bolnav, care caută vindecare de astmă, boli de plămâni și asemenea, cere să se servească de oferta firmei Puhlmann & Co., Berlin 823, Müggelstrasse 25—25/a, existentă de mulți ani și bine cunoscută, și cere broșură gratuită și ilustrată. — Luați în seamă anunțul de pe pagina 8 a revistei.

BIBLIOGRAFIE

Pr. Ioan Mihălcescu, prof. univ., *Ec. Matei Păslaru și Ec. G. N. Nițu*, licențiat în teologie, traduce din original „**Scrierile Părinților Apostolici**“ împreună cu „**Așezămintele și Canoanele Apostolice**“ și dau publicității deocamdată I-ul volum în editura Facultății de teologie din Chișinău.

Scrierea aceasta e poate una dintre cele mai folositoare și trebuincioase lecturi pentru membrii clerului nostru. Nu putea iniția și duce la bun sfârșit operă mai înălțătoare păr. profesor I. Mihălcescu, eruditul și zelosul teolog al Bisericii noastre ortodoxe, operă care să facă mai mare cinste „Colecției teologice“ ce s'a inaugurat atât de fericit pe lângă nou înființata Facultate de teologie din Chișinău, decât scrierea susnumită.

În scrierile „*Părinților Apostolici*“ (*Epistola sf. Bărnaba, Invățătura celor 12 Apostoli, Epist. I. și II. către Cor. a sf. Clement Romanul, Epist. sf. Ignatie: către Efesenii, Magnezienii, Talieni, Romani, Filadelfienii, Smirnenii, sf. Policarp; Epist. sf. Policarp către Filipeni; Maririul sf. Policarp; Păstorul lui Herma; Fragmentele lui Papia; Epist. către Diognet*), toate cuprinse în vol. I. se rezumă întreaga activitate literară a bisericii postapostolice din veacul I și II d. Hr. O altă literatură cu caracter mai înalt, științific n'a existat și nu putea să existe alături de ea, afară bine înțeles de sf. cărți ale N. T.

S'a mai încercat o traducere a acestor scrieri în

limba română de *Iosif Olariu*, ediție apărută în 1878 în Caransebeș, dar traducerea păr. Olariu este incompletă și inferioară noii traduceri complete și făcute cu atâta competență de prof. Mihălcescu, Păslaru și G. N. Nițu.

Recomandăm cu cea mai mare căldură această prețioasă scriere preoților noștri. Vor găsi în ea tratate chestiuni din toate ramurile teologiei noastre: chestiuni de drept bisericesc, de dogmatică speculativă, norme pentru combaterea ereziilor, chestiuni de Pastorală și Liturgică, etc.

Prețul cărții este de 85 lei și se poate comanda la „*Editura Facultății de teologie din Chișinău*“.

PARTEA OFICIALĂ

Licitație minuendă.

Consiliul parohial ort. român din comuna *Chintelnic*, jud. Năsăud, dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă **renovarea bisericii** conform planului și devizului cari se pot vedea la Oficiul parohial.

Concurenții sunt poftiți a-și înainta ofertele sigilate *până în 19 Martie 1928 ora 1 p. m.* provăzute cu o garanță de 10% din suma ofertei.

Licitația se va ținea în aceeași zi (19 Martie) ora 2 p. m.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința renovarea bisericii, fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre oferenti care va prezenta mai multă garanție și soliditate.

Pentru deplasări și participare la licitație parohia nu dă spese nici diurne.

Chintelnic, 20 Februarie 1928.

Valeriu Câdea, **Alexandru Benea,**
paroh, preș. consiliului. episcop.

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 812—1928.

3—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în ziarul „*Renașterea*“:

1. Pentru ocuparea postului de **Preot-misionar pe lângă Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului**, cu un salariu de bază de 1600 Lei lunar, și adausele bugetate de Stat. — Reflectanții trebuie să fie preoți, cetățeni români, cari n'au suferit nici o pedeapsă infamantă, au drept calificare cel puțin bacalaureatul și absolvența unui Institut teologic. — La cerere vor aclude atestatul de botez, atestatul despre serviciul prestat, atestatul de bacalaureat, absolutor teologic respective certificatul de licență, atestatul de calificare preotească, de

hirotonire și eventual carte canonică. — Actele se vor înainta în original, sau cel puțin în copii legalizate de notarul public, înainte de expirarea concursului.

2. Pentru ocuparea postului de **Spirituat la Academia teologică a Episcopiei Vadului Feleacului și Clujului**, cu un salariu de bază de 1600 Lei și adăusele bugetare de Stat. — Dela reflectanți se cere să fie preoți, cetățeni români, cari n'au suferit nici o pedeapsă infamantă, au drept calificare cel puțin bacalaureatul și absoluvența unui institut teologic. — La cerere vor aceluși atestatul de botez, atestatul de serviciu, atestatul de bacalaureat, absolutorul teologic, sau certificatul de licență, atestatul de calificare preotească și hirotonie, și eventual cartea canonică pentru cei din altă eparhie. — Actele se vor înainta în original, sau în copii legalizate de notarul public, înainte de expirarea concursului.

Cluj, la 10 Februarie 1928.

Consiliul Eparhial.

Nr. 124—1928.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *protopop* al tractului ortodox român *Reghin*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Retribuțiile împreună cu acest post sunt:

1. Locuința în natură.
2. Venitele fasonate în coala B. pentru întregirea salariului de paroh dela Stat din parohia centrală Reghin.
3. Dotația protopopească dela Stat și paușalul ce se va stabili din fondul general administrativ al Consiliului eparhial.
4. Retribuție din fondul protopopesc al tractului.
5. Taxele legale dela vizitațiile canonice.

Concurenții îndreptățiți își vor înainta cererile instruite cu documentele necesare în termenul deschis Venerabilului Consiliu Eparhial din Cluj, conform concluzului congresului Nr. 111 din 1888. Dela concurenții din alte eparhii se cere să prezinte și un act de învoire dela Chiriarul lor, că în caz de alegere și numire îi va elibera lițerele dimisionale.

Reghin, din ședința Consiliului protopopes ort.-român, ținută la 9 Februarie 1928.

Ioan Malos,
adm. prot., președinte.

Alexandru Runcan,
notar.

Nr. 1003—1928. — „Aprobat“ în ședința Consiliului Eparhial, ținută în Cluj la 21 Febr. 1928.

Nicolae Ivan m. p.
Episcop.

Laurențiu Curea m. p.
secretar.

SE POATE VINDECA BOALA DE PLĂMÂNI?

Chestiunea această de cea mai mare importanță interesează pe toți, cari suferă de **astmă, tuberculoză de plămâni și laringe, oftică, cathar de plămâni (Apcitis), tuse sau răgușeală cronică, bronchită** etc. și nu au fost vindecați până acuma. Toți acești bolnavi primesc dela noi **absolut gratis o carte ilustrată** din pana d-lui *Dr. med. Guttman*, fost medic-șef la sanatoriul Finssen, cu următorul cuprins: „**Se poate vindeca boala de plămâni?**“ — Spre a da ocaziune bolnavilor a se lămuri despre felul suferințelor lor, ne-am hotărât a trimite oricui cartea susnumită *fără orice spese în folosul tuturor.*

Trimiteți o carte poștală cu exactă adresă:

PUHLMANN & CO,
BERLIN 823, Müggelstrasse 25—25/a.

Nr. 29—1928 prot.

3—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei *Heria*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Parohia are: a) Suflete 609.

b) Sesiune parohială 28 jug. pământ productiv.

c) Salariu dela Stat conform pregătirii respectivului preot numit.

d) Casă parohială.

e) Stola îndatinată.

Candidații cari doresc să reflecteze la acest post își vor înainta oficiului nostru, în termenul fixat, cererile înzestrate cu documentele prevăzute la Art. 4 și 11 din Regulamentul în vigoare, având a se prezenta personal la oficiul nostru și cu prealabila încunoștințare și în parohie.

Luduș, la 1 Februarie 1928.

În înțelegere cu Consiliul parohial,

Romul Popa,
protopop